

πρὸς μὲν τὸ εἰσελθεῖν διοίγοντες αὐτὰ, ὅταν δ' εἰσέλθῃ, συνάγοντες. (2) Ἔστι δὲ τῶν σπόγγων τρία γένη, ὁ μὲν μανὸς, ὁ δὲ πυκνὸς, τρίτος δ' ὃν καλοῦσιν Ἀχίλλειον λεπτότατος καὶ πυκνότατος καὶ ἰσχυρότατος, ὃν ὑπὸ τὰ κράνη
 5 καὶ τὰς κνημῖδας ὑποτιθέασιν καὶ ἤττον ἢ πληγὴ φοφεῖ· σπανιώτατος δὲ γίνεται οὗτος. Τῶν δὲ πυκνῶν οἱ σκληροὶ σφόδρα καὶ τραχεῖς τράγοι καλοῦνται. Φύονται δ' ἢ πρὸς πέτρα πάντες ἢ ἐν ταῖς θισί, τρέφονται δ' ἐν τῇ ἰλύϊ. Σημεῖον δέ· ὅταν γὰρ ληφθῶσι, φαίνονται μεστοὶ ἰλύος, ὥσπερ
 10 συμμένει καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς φυομένοις ἀπὸ τῆς προσφύσεως οὔσα ἢ τροφή. (3) Ἀσθενέστεροι δ' εἰσὶν οἱ πυκνοὶ τῶν μανῶν διὰ τὸ τὴν πρόσφυσιν εἶναι κατ' ἔλαττον. ἔχει δὲ καὶ αἴσθησιν, ὡς φασίν. Σημεῖον δέ· [ὅταν] γὰρ [διφῶσιν], ἐὰν μέλλοντος ἀποσπᾶν αἴσθηται, συνάγει ἑαυτὸν, καὶ
 15 χαλεπὸν ἀφελεῖν ἐστίν. Ταῦτό δὲ τοῦτο ποιεῖ καὶ ὅταν ἡ πνεῦμα πολὺ καὶ κλύδων, πρὸς τὸ μὴ ἀποπίπτειν. Εἰσὶ δὲ τινες οἱ πέραν τούτου ἀμφισβητοῦσιν, ὥσπερ οἱ ἐν Τορώνῃ· [φασί] γὰρ τροφήν [αὐτῷ εἶναι ἃ φέρει] ἐν ἑαυτῷ ζῶα, ἔλμινθας τε καὶ ἕτερά ττα· ὅταν [δ'] ἀποσπασθῇ, τὰ ἰχθύδια
 20 τὰ πετραῖα κατεσθίειν τὰς ρίζας τὰς ὑπολοίπους· ἐὰν δ' ἀπορῥαγῇ, φύεσθαι πάλιν ἐκ τοῦ καταλοιπού καὶ ἀναπληροῦσθαι. (4) Μέγιστοι μὲν οὖν γίνονται οἱ μανοὶ, καὶ πλεῖστοι περὶ τὴν Λυκίαν, μαλακώτατοι δ' οἱ πυκνοί· οἱ γὰρ Ἀχίλλειοι στιφρότεροι τούτων εἰσίν. Ὅλως δ' οἱ ἐν ταῖς βαθέσι
 25 καὶ εὐδαινοῖς μαλακώτατοί εἰσιν· τὸ γὰρ πνεῦμα καὶ ὁ

9. Ὅπερ. — 10. Ὅπερ συμβαίνει Bk. — 13-14. Σημεῖον δέ· ἐὰν γὰρ μέλλοντος. — 17. Πέραν] περὶ Bk. — 17-18. Τορώνη. Τρέφει δ' ἐν αὐτῷ Bk. — 19-20. Ἄττα, ἃ ὅταν ἀποσπασθῇ, τὰ ἰχθύδια τὰ πετραῖα κατεσθίει, καὶ τὰς ρίζας τὰς ὑπολ. Bk. — 21-22. Φύεται... ἀναπληροῦται Bk.